

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 846/2015-18

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 17. decembra 2015 v senáte zloženom z predsedu Sergeja Kohuta (sudca spravodajca) a zo sudcov Lajosa Mészárosa a Ladislava Orosza predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného advokátom JUDr. Pavlom Malichom, Advokátska kancelária, Dunajská 25, Bratislava, ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8 Cdo 180/2015 z 18. júna 2015, ako aj rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 14 Co 405/2010-483 z 23. apríla 2013 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Bratislava III č. k. 11 C 13/2009-377 z 18. mája 2010, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

Odôvodnenie:

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 26. októbra 2015 faxom doručená sťažnosť, v ktorej [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpený JUDr. Pavlom Malichom, namietal porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8 Cdo 180/2015 z 18. júna 2015, ako aj rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 14 Co 405/2010-483 z 23. apríla 2013 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Bratislava III č. k. 11 C 13/2009-377 z 18. mája 2010.

V sťažnosti sťažovateľ uviedol: *«V právnej veci navrhovateľa: [REDAKOVANÉ]... (ďalej len „navrhovateľ“ alebo „[REDAKOVANÉ]“), proti odporcovi: [REDAKOVANÉ] (pôvodne [REDAKOVANÉ]),... (ďalej len „sťažovateľ“ alebo „odporca“) o zaplatenie 19.032,38 EUR s príslušenstvom, Okresný súd Bratislava III rozsudkom zo dňa 18.05.2010, sp. zn. 11C/13/2009-377 (ďalej len „Rozsudok Okresného súdu“) žalobe navrhovateľa vyhovel a zaviazal sťažovateľa uhradiť navrhovateľovi žalovanú pohľadávku 19.032,38 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 13% ročne z uvedenej pohľadávky od 25.02.2003 do zaplatenia a na náhradu trov konania navrhovateľovi v rozsahu 100% na účet právneho zástupcu navrhovateľa. Rozsudkom Okresného súdu bok navrhovateľovi nepriznaná žaloba v časti dohodnutého úroku vo výške 2.503,49 EUR.*

Sťažovateľ podal dňa 01.06.2010 proti Rozsudku Okresného súdu Bratislava III v zákonnej lehote odvolanie zo dňa 31.05.2010 v celom rozsahu, t.j. aj v časti výroku o zaplatenie 19.032,38 EUR (ďalej len „Odvolanie“). V podanom Odvolaní sťažovateľ v zmysle ust. § 205 a nasl. zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“) namietal

a) porušenie ust. § 205 ods. 2 písm. c) OSP, keď prvostupňový súd neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal sťažovateľom navrhované dôkazy,

b) *nedostatočné vykonanie dôkazov prvostupňovým súdom v konaní, ktoré viedlo k nesprávnym skutkovým zisteniam, v zmysle ust. § 205 ods. 2 písm. d) OSP,*

c) *a nesprávne právne posúdenie veci prvostupňovým súdom podľa ust. § 205 ods. 2 písm. f) OSP, keď sa prvostupňový súd nedostatočne vysporiadal s otázkou, či sa pri zmluve o pôžičku, ktorá bola predmetom konania, jednalo o simulovaný právny úkon, ktorý bol súčasťou prípravy spoločného podnikania odporcu a navrhovateľa.*

Následne Krajský súd v Bratislave na základe Odvolania vydal dňa 23.04.2013 rozsudok, sp. zn. 14Co/405/2010-483, právoplatný dňa 05.06.2013 a vykonateľný dňa 11.06.2013 (ďalej len „Rozsudok Krajského súdu“), ktorým Rozsudok Okresného súdu potvrdil v časti o zaplatenie 19.032,38 EUR a v časti výroku o náhrade trov konania v celom rozsahu. V zamietajúcej časti dohodnutého úroku vo výške 2.503,49 EUR Krajský súd v Bratislave zmenil Rozsudok Okresného súdu a priznal dohodnutý úrok navrhovateľovi v celom rozsahu. Rozsudok Krajského súdu bol sťažovateľovi doručený dňa 05.06.2013.

Následne podal dovolanie zo dňa 02.07.2013 (ďalej len „Dovolanie“) sťažovateľ proti Rozsudku Krajského súdu v spojení s Rozsudkom Okresného súdu, smerované na Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“), v rámci ktorého namietal

a) *v zmysle ust. § 241 ods. 2 písm. a) OSP, pretože v konaní došlo k vade podľa ust. § 237 písm. f) OSP, vzhľadom na to, že sťažovateľovi ako účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,*

b) *v zmysle ust. § 241 ods. 2 písm. b) OSP, pretože konanie je postihnuté tzv. inou vadou, ktorá má za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, a*

c) *v zmysle ust. § 241 ods. 2 písm. c) OSP, pretože Rozsudok Krajského súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci.*

Na základe Dovolania prijal Najvyšší súd bez nariadenia pojednávania uznesenie zo dňa 18.06.2015, sp. zn. 8Cdo/180/2015 (ďalej len „Uznesenie“), ktorým

a) *odmietol Dovolanie vo výroku, ktorým Krajský súd potvrdil Rozsudok Okresného súdu v priznávajúcej časti,*

b) *zrušil a v rozsahu tohto zrušenia vrátil vec Okresnému súdu Bratislava III na ďalšie konanie vo výroku, ktorým Krajský súd v Bratislave zmenil Rozsudok Okresného súdu vo výroku, ktorým návrh vo zvyšku zamietol, v spojení s výrokom o trovám konania, (ďalej spoločne pre oba výroky len „Výrok“)*

Proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 18.06.2015, sp. zn. 8Cdo/180/2015, ako aj rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 23.04.2013, sp. zn. 14Co/405/2010-483, v spojení s rozsudkom Okresného súdu Bratislava III zo dňa 18.05.2010, sp. zn. 11C/13/2009-377, podáva sťažovateľ túto ústavnú sťažnosť, nakoľko má za to, že ich vydaním bolo porušené jeho právo na súdnu ochranu, vrátane práva na spravodlivý proces, garantované ustanoveniami čl. 46 ods. 1 ústavného zákona č. 460/1992 Zb. Ústava Slovenskej republiky (ďalej len „Ústava SR“), čl. 36 ods. 1 ústavného zákona č. 23/1991 Zb. ktorým sa uvádza Listina základných práv a slobôd (ďalej len „Listina“) a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (publikovaný v Zbierke zákonov pod č. 209/1992 Zb., ďalej len „Dohovor“)...»

Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd o jeho sťažnosti rozhodol týmto nálezom:

„Základné právo na súdnu ochranu a spravodlivý proces [redacted]..., garantované čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 18.06.2015, sp. zn. 8Cdo/180/2015, ako aj rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 23.04.2013, sp. zn. 14Co/405/2010-483, v spojení s rozsudkom Okresného súdu Bratislava III zo dňa 18.05.2010, sp. zn. UC/13/2009-377, porušené bolo.

Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 18.06.2015, sp. zn. 8Cdo/180/2015, ako aj rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 23.04.2013, sp. zn. 14Co/405/2010-483, a rozsudok Okresného súdu Bratislava III zo dňa 18.05.2010, sp. zn. 11C/13/2009-377, sa zrušuje a vec sa vracia Okresnému súdu Bratislava III na ďalšie konanie.

Krajský súd v Bratislave a Okresný súd Bratislava III sú povinní nahradiť [redacted] ako sťažovateľovi trovy konania vo výške 867,94 EUR do 15 dní od právoplatnosti tohto nálezu na účet jeho právneho zástupcu.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd môže prijať na ďalšie konanie len taký návrh na začatie konania, ktorý obsahuje všetky náležitosti predpísané zákonom o ústavnom súde. Ak ide o sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, musí obsahovať jednak všeobecné náležitosti uvedené v § 20 zákona o ústavnom súde, ako aj osobitné náležitosti uvedené predovšetkým v § 50 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 31a zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku alebo Trestného poriadku.

Podľa § 42 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov podanie možno urobiť písomne, ústne do zápisnice, elektronickými prostriedkami alebo telefaxom. Podanie urobené telefaxom treba doplniť najneskôr do troch dní predložením jeho originálu.

V prípade sťažnosti doručenej faxom 26. októbra 2015 treba konštatovať nesplnenie podmienok konania pred ústavným súdom, pretože sťažovateľ ju v zákonom ustanovenej lehote nedoplnil podaním prostredníctvom poštovej prepravy v zmysle citovaného právneho predpisu. Ústavný súd preto sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. decembra 2015